

214 Czas się zaczął, czas szczęśliwy

1. Czas się za - częł, czas szczę - śli - wy, bło - gi i ra - dos - ny czas,
 bo dziś Wła - dca spra - wie - dli - wy przy - szedł wziąć do nie - ba nas.
 Ni - kną czar - ne no - cy cie - nie, Ty - siąc - le - cia wi - dać brzask.
 Cze - ka nas wnet u - wiel - bie - nie i nie - biań - skiej chwa - ły blask.

1. Czas się zaczął, czas szczęśliwy, błogi i radosny czas,
 bo dziś Władca sprawiedliwy przyszedł wziąć do nieba nas.
 Nikną czarne nocy cienie, Tysiąclecia widać brzask.
 Czekają nas wnet uwielbienie i niebiańskiej chwały blask.
2. Co za szczęście dla ludzkości, przyszedł ją wybawić Pan,
 aby w swojej obecności doskonały dać jej stan.
 Wnet świat cały uzna Pana, sprawiedliwie zacznie żyć.
 Tajemnica dokonana będzie odtąd światłem lśnić.
3. A czas chwały dla Kościoła w Tysiącleciu błysnie nam,
 bo swych członków Pan powoła do chwalebnych nieba bram.
 A tam będziemy żywot mieli u Jezusa świętych nóg.
 Pan koronę nam udzieli, do swej chwały przyjmie Bóg.